

סוכות תשפ"ד

"שְׂרִירַי אֵשׁ" עַל הַמְּוֹעָרִים

שתי המצוות המרכזיות של סוכות, מצות ארבעת המינים ומצות סוכה, מציגות את האיזון ושייווי המשקל בין שני הקווים שיש בחיי האדם מישראל, קו היחיד והפרט, וקו הציבור והכלל. כי ארבעת מינים מציינים את ההבדלים שבין כל פרט ופרט, הטעם והריח המיוחדים לכל יחיד ויחיד. ארבעת המינים הם ביטוי לדרגות ברוחניות, במידות ובמחשבה. בנוסף, הד' מינים הם חילוקים לא רק בין גברא לגברא, אלא בין מצבים רוחניים המתחלפים ובאים לשכון ברוחו של האדם היחיד. אך הסוכה היא ביטוי להתכללות — "כל ישראל ואויים לישב בסוכה אחת" (עי' סוכה כ"ז, ב), הכל שוים ונכללים ביחד בחללה של הסוכה.

גם במדבר היו שני קוים אלו. מצד

אחד הזמן, עליו נאמר "צדיקים ירד על פתח בתיהם, בינונים — יצאו ולקטנו, רשעים שטו ולקטו" (יומא ע"ה, א), הרי כל יחיד לפי שיעורו המיוחד, ומאידך עמוד האש וענני כבוד, שהיו מקיפים את כל ישראל כאחד.

וזה מן ההפלאות שהופלה עמנו ישראל מן האומות, שלחם לא ניתן סוד זה, סוד השייווי בין היחיד והציבור, סוד איזון המשקולות בין הפרט והמלכות. כי יש מהם שנוטים לצד: היחיד הוא בשביל המדינה, ויש מהם שאומרים: המדינה היא בשביל היחיד. ואילו אצלנו כל יחיד הוא בעולם שלם, ומאידך האומה כולה היא באדם יחיד שלם, היא "בגמטת ישראל", שכל יחיד מישראל הוא אצלם אבר שהנשמה תלויה בו.